

Shiraz-Beethoven.ir

فهرست

۱	پیش‌گفتار
۳	مقدمه
۴	استعداد یا قوه‌ی ذهنی ملودیک
۴	پیش‌نیازها و هم‌نیازهای مطالعاتی

۷	فصل ۱: ساختمان ملودی
۹	تعریف و خاستگاه ملودی
۹	بنیان‌های ساختاری ملودی
۱۰	۱. فواصل مورد استفاده در ملودی
۱۳	جمع‌بندی و چکیده
۱۴	۲. چارچوب تنالیته و گسترده‌ی صوتی
۱۷	جمع‌بندی و چکیده
۱۷	۳. دستورالعمل‌های اجرایی در طراحی فواصل مورد استفاده در ملودی
۲۲	جمع‌بندی و چکیده
۲۳	۴. نمای حرکت ملودی
۲۳	شیوه‌های نمایش حرکت ملودی
۲۶	عوامل مورد مطالعه در شکل ملودی
۲۶	نقش راستا و جهت در شمای کلی ملودیک
۳۳	نقش فواصل در شمای کلی ملودیک
۳۴	نقش کشش‌نت‌ها در شمای کلی ملودیک
۳۵	نقطه‌ی اوج ملودیک
۳۶	جمع‌بندی و چکیده

۸۵	ارتفاع نت و کُرْما
۸۶	تلقی شنونده از فواصل ملودیک
۸۸	ادراک و دریافت ملودی بر اساس بنا شدن روی درجات مختلف گام
۸۸	جمع‌بندی و چکیده
۹۰	۲. ثبت شکل کلی ملودی در ذهن
۹۱	تغییر جهت پس از فواصل پرش‌دار
۹۲	جمع‌بندی و چکیده
۹۳	۳. پیش‌یابی ملودیک
۹۸	شاخصه‌های پیش‌یابی ملودیک:
۱۰۱	تأثیر پیش‌یابی و انتظار بر حافظه
۱۰۴	جمع‌بندی و چکیده
۱۰۶	۴. ساخت ملودی بر اساس گفتار
۱۰۶	۵. بن‌مایه‌های ملودیک
۱۰۷	موتیف
۱۰۸	جمع‌بندی و چکیده
۱۰۹	۶. گروه‌های صوتی و تقسیمات موسیقایی
۱۱۰	شکل‌گیری گروه‌های صوتی در ذهن شنونده
۱۱۳	تأثیر ادراک نوازنده در شکل‌گیری گروه‌های صوتی
۱۱۴	عوامل ساختاری و غیرساختاری در گروه‌های ملودیک
۱۱۵	نقش پیشینه‌ی فرهنگ شنیداری در ادراک عبارات و گروه‌های ملودیک
۱۱۸	جمع‌بندی و چکیده
۱۱۹	۷. حافظه‌ی ملودیک شنونده
۱۲۳	جمع‌بندی و چکیده
۱۲۳	۸. کارکرد ملودی برای شنونده
۱۲۴	ملودی محرک یا جنبشی
۱۲۵	ملودی بیانی
۱۲۶	ملودی توصیفی
۱۲۸	ملودی موسیقایی
۱۳۰	جمع‌بندی و چکیده

Shiraz-Beethoven.ir

فصل ۳: بسط و گسترش

۱۳۱	مقدمه
۱۳۳	۱. تکرار نُت در ساختمان ملودیک
۱۳۴	الف. تکرار نُت‌ها در ملودی‌های با تمپوی سنگین

۱۳۵	ب. تکرار نُت‌ها در ملودی‌های چابک
۱۳۵	ج. تکرار نُت به‌جای اجرای کشش بلند
۱۳۶	د. تکرار نُت به‌عنوان پدال و واخوان
۱۳۷	ه. تقسیم و تکرار نُت کشیده به‌عنوان ابزار دگرگونی
۱۳۷	جمع‌بندی و چکیده
۱۳۸	۲. تکرار ملودی
۱۳۸	جمع‌بندی و چکیده
۱۳۹	۳. سؤال و جواب
۱۴۲	جمع‌بندی و چکیده
۱۴۳	۴. آفرینش ملودی به‌وسیله‌ی آکورد شکسته
۱۴۵	جمع‌بندی و چکیده
۱۴۶	۵. عبارات محذوف یا کوتاه شده
۱۴۶	۶. توسعه‌ی عبارات
۱۴۷	۷. کام و زیانه
۱۴۹	جمع‌بندی و چکیده
۱۴۹	۸. پی‌آیند (سکانس)
۱۵۴	جمع‌بندی و چکیده
۱۵۴	۹. معکوس (قرینه نسبت به محور افقی)
۱۵۸	جمع‌بندی و چکیده
۱۵۸	۱۰. قهقراپی (قرینه نسبت به محور عمود)
۱۶۰	جمع‌بندی و چکیده
۱۶۰	۱۱. قهقراپی معکوس (قرینه‌ی توأمان افقی و عمودی)
۱۶۲	۱۲. انتقال
۱۶۳	۱۳. کشیدگی و فشردگی ریتمیک
۱۶۴	۱۴. کشیدگی و فشردگی در فواصل
۱۶۵	۱۵. جایگشت
۱۶۷	۱۶. تناسب‌ات اعداد طلایی در آهنگ‌سازی
۱۷۰	۱۷. اعداد فیبوناچی
۱۷۱	۱۸. تقسیم ملودی
۱۷۲	جمع‌بندی

Shiraz-Beethoven.ir

فصل ۴: ملودی و کلام

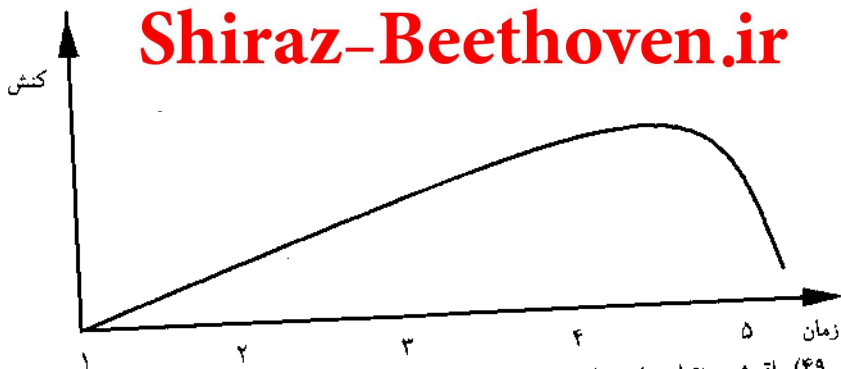
۱۷۵	مقدمه
۱۷۷	۱. بهره‌برداری از الگوی متشابه

۱۷۸	۲. هم‌نشینی و ترکیب
۱۷۹	جمع‌بندی و چکیده
۱۸۰	۳. ترکیب عناصر ملودیک بر بنیان گفتار
۱۸۲	جمع‌بندی و چکیده
۱۸۳	۴. ساختار ملودی‌های آوازی
۱۸۴	جمع‌بندی و چکیده
۱۸۵	۵. ویژگی‌های ملودی‌های آوازی
۱۸۶	۶. راهنمایی‌هایی برای نوشتن خط اصلی ملودی و آواز در قطعات آوازی
۱۸۸	۷. برخی شیوه‌های رایج آوازی در غرب
۱۸۸	شیوه‌ی تغزلی
۱۸۸	شیوه‌ی گفتاواز
۱۸۹	شیوه‌ی ملودراماتیک
۱۹۰	دکلمه‌ی ریتیک
۱۹۱	جمع‌بندی و چکیده
۱۹۳	فصل ۵: ملودی در ترکیب
۱۹۵	مقدمه
۱۹۵	۱. ملودی در ترکیب سازها
۱۹۷	الف. صداهاى منفرد
۱۹۸	ب. صداها در ترکیب عمودی (اختلاط)
۲۰۱	ج. صداها در ترکیب افقی (پیاپی)
۲۰۲	جمع‌بندی و چکیده
۲۰۳	۲. طراحی هارمونی همراهی‌کننده‌ی ملودی
۲۰۷	جمع‌بندی و چکیده
۲۰۹	فصل ۶: ملودی و فرم
۲۱۱	مقدمه
۲۱۱	فرم‌های قسمتی در مقابل فرم‌های متداوم
۲۱۲	۱. فرم‌های قسمتی
۲۱۲	الف. بازگشت و تکرار
۲۱۳	جمع‌بندی و چکیده
۲۱۴	ب. باینری، ترنری، داکاپو
۲۱۴	فرم باینری
۲۲۰	فرم آریا داکاپو
۲۳۱	جمع‌بندی و چکیده

Shiraz-Beethoven.ir

در بین لحظات اجرای ملودیک، نقطه‌ای وجود دارد که از لحاظ بیانی در اوج خود قرار دارد. این نقطه معمولاً در نزدیکی پایان ملودی و در حدود $\frac{4}{5}$ طول خط کلی آن قرار دارد. برای بهتر به خاطر ماندن این ویژگی، شکل گرافیکی زیر نشان می‌دهد که چگونه کنش در بخش پایانی اثر به اوج خود می‌رسد. در نظر گرفتن اوج کنش در بخش پایانی، گونه‌ای تعادل را به ملودی می‌بخشد و آن را برای شنونده لذت‌بخش می‌کند.

Shiraz-Beethoven.ir

شکل ۳-۴۹) واقع شدن نقطه‌ی اوج ملودیک در حدود چهار پنجم پایانی ملودی.

۱۷. اعداد فیبوناچی^۱

آهنگ‌سازان از اعداد فیبوناچی جهت شناسایی نقطه‌ی اوج استفاده می‌کنند. دنباله‌ی فیبوناچی دنباله‌ای است که با اعداد صفر و ۱ آغاز می‌شود، سپس عدد بعدی همواره مجموع دو عدد قبلی است. بنابراین عدد بعدی مجدداً ۱ خواهد بود چون مجموع ۰ و ۱ است و عدد بعدی ۲ خواهد بود که مجموع ۱ و ۱ است و عدد بعدی ۳ خواهد بود چون مجموع ۱ و ۲ است. مجموعه اعداد فیبوناچی عبارت‌اند از:

{۰, ۱, ۱, ۲, ۳, ۵, ۸, ۱۳, ۲۱, ۳۴, ۵۵, ۸۹, ۱۴۴, ۲۳۳, ۳۷۷, ۶۱۰, ۹۸۷, ۱۵۹۷, ۲۵۸۴, ۴۱۸۱, ۶۷۶۵, ...}

آهنگ‌ساز می‌تواند با بهره‌گیری از مجموعه‌ی اعداد بالا محل تقریبی اوج قطعه‌ی خود را مشخص کند. به‌عنوان مثال اگر یک قطعه ۸۹ میزان به طول می‌انجامد، آهنگ‌ساز می‌تواند نقطه‌ی اوج خود را روی میزان ۵۵ تنظیم کند. واضح است که این نسبت‌ها در آثار هنری قابلیت انعطاف دارد، لیکن آهنگ‌ساز جوان تا اندوختن تجربه‌ی کافی بهتر است تا حد امکان از قواعد پیروی کند.

۱. Fibonacci این اعداد به نام لئوناردو فیبوناچی ریاضیدان ایتالیایی نام‌گذاری شده‌است.

پس از دسته‌بندی نُت‌های متشکله‌ی ملودی در گروه‌های فرضی، قدم بعدی یافتن بهترین آکوردی همراهی هر گروه می‌باشد. شکل زیر نمونه‌ای را به نمایش می‌گذارد که یک ملودی به گروه‌های سه‌چهار نتی تقسیم شده و بر اساس زمینه‌ی مشترک نُت‌های متشکله‌ی هر گروه، آکوردی برای همراهی آن‌ها در نظر گرفته شده است. (البته آهنگ‌ساز جوان باید در نظر داشته باشد که برای گزینش آکورد مناسب سیستم موسیقی اعم از تُنال، مُدال، مدرن و ... حائز اهمیت است؛ که خارج از دایره‌ی مبحث این کتاب است.)

شکل ۵-۱۰) خط بالا ملودی و نُت‌های اولیه‌ی گروه‌بندی شده را نشان می‌دهد و خط پایینی آکوردهایی که برای هر گروه پیشنهاد شده است (Blatter 2007: 220).

در نمونه‌ی ارائه‌شده‌ی فوق کشش زمانی هر آکورد بر مبنای مجموع کشش نُت‌های هر گروه از انتهای ملودی در نظر گرفته شده است؛ به این صورت که آغاز آن با آغاز جمله‌ی صوتیِ نتیِ اول گروه هم‌زمان شده و پایان آن با پایان آخرین نتیِ گروهِ ملودیک منطبق شده است. این شیوه یکی از ده‌ها شیوه‌ی ممکن برای طراحی ساختمان ریتمیک نُت‌های یک آکورد همراهی کننده است. در روش‌های دیگر کشش زمانی آکوردها می‌تواند کمتر یا اندکی بیشتر از گروه نُت‌های ملودیک باشد. یکی از تکنیک‌هایی که فضایی پرتحرک به حرکت ملودی می‌دهد استفاده از آکوردهای سِکوا یا کوتاه است. در این تکنیک نُت‌های آکورد به شکل مقطعی تنها در بخش آغازین هر گروه اصواتِ ملودی به صدا درمی‌آیند. نمونه‌ی زیر چگونگی استفاده از این تکنیک را به نمایش می‌گذارد.

شکل ۵-۱۱) استفاده از آکوردهای کوتاه (سِکوا) در همراهی ملودی (Blatter 2007: 220).